

INGEZONDEN.

ECHTE EN „NAGEBOOTSTE“ ZIEKTEN.

Bij de discussie in het Rotterdamsche Klinische Gezelschap (bldz. 1717 onderaan in het nummer van 12 April 1924) deelt KRAMER mede, dat bij herpes tijdens een pneumonie wèl, bij herpes zoster geen „virus“ gevonden wordt, en spreekt hij terloops over den herpes menstruationis en gestationis. Nu zou ik wel willen vragen: Moet men bij herpes, evenals bij chorea b.v., niet een scherp onderscheid maken tusschen de *echte* (intoxiatie of infectie) ziekte en haar *nabootsing*. Heeft men bij herpes menstruationis niet te doen met „auto-imitatie“, zooals die ook voorkomt bij de „psychische“ dysmenorrhoe, of met imitatie van andere personen, zooals bij de chorea en bij de (hysterische) hyperemesis gravidarum, die veel méér voorkomt dan de „auto-toxische“? Bestaat er wel één ziekte, met waarneembare uitingen, zonder een schijnvorm daarvan bij hysterie, „onder“bewust te voorschijn gebracht?

Groningen, 13 April 1924.

G. C. NIJHOFF.

HYGIËNE EN CULTUUR.

Nu wij in het teeken staan van „bezuiniging“ en in ons parlement en op congressen belangrijke onderwerpen aan de orde zijn of kunnen komen in zake hygiënisch onderwijs, volksgezondheid, gezondheidsdiensten, verzekeringswetten, epidemiewet enz., enz., zal het van belang en ook belangwekkend kunnen zijn bij de besprekingen over die onderwerpen eens te denken aan hetgeen prof. DONATO OTTOLENGHI schrijft in *L'Igiene Moderna* van Januari 1924: „Il progresso dell' Igiene è anzitutto un problema di cultura: quasi potrebbe dirsi che *il rispetto dell' igiene è un indice sicuro di cultura superiore, di civiltà*“. (cursic. van onderget.)

's-Gravenhage, 14 April 1924.

E. J. BUNING.

DE ONDERLINGE AUTOMOBIELVERZEKERING VAN GENEESKUNDIGEN.

Behalve 10 uit Amersfoort, ontving ik in één week 16 betuigingen van instemming. Aangezien niet ieder „Het nieuws uit de afdelingen“ leest, wil ik gaarne nog eens de volgende toelichting geven.

Bijna ieder arts — die gaat of wil gaan autorijden — verzekert zich tegen ongevallen zoowel voor zijn wagen als voor wettelijke aansprakelijkheid bij aanrijding. Het *minimum* bedrag hiervoor is f 150.— per jaar + 25 pCt. extra — (omdat men arts is). Bij een duurdere auto wordt de premie naar rato hooger, zoodat er bijv. een collega is, die per jaar f 300.— betaalt. De verzwaaring der premie voor artsen wordt ge motiveerd, doordat de aaneengesloten maatschappijen ons beroep, bij nacht en ontijd, blijkbaar nogal gevaarlijk vinden. De ervaring leert echter, dat juist de artsen over het algemeen lang niet zoo'n hoog percentage ongelukken veroorzaken, als jeugdige onbezonnen kilometer-vreters doen. Om nu juist de minder financieel sterken onder ons, die toch al opzien tegen de aanschaffing van een nieuwe auto (met stalling, onderhoud, enz.), ook nog niet door de veel te hooge assurantiepremie geheel te doen afschrikken, is het noodzakelijk om deze veel te hooge premie naar beneden te drukken. De verzekerings-maatschappijen hebben een vereeniging gevormd met bindende besluiten en de eenige manier om het volle risico af te wendelen tegen een kleine premie, is alleen een coöperatie. Het is natuurlijk volstrekt noodzakelijk, dat daarvoor de deelneming groot moet zijn. Misschien zal het mogelijk zijn, om ook de veeartsen tot aansluiting te krijgen. Misschien zullen ook die collega's, die zich nog steeds in wankelbaar evenwicht op een motorfiets door het leven bewegen, zich tegen de wettelijke aansprakelijkheid willen verzekeren bij de op te richten onderlinge auto-verzekering.